

13. maj 2026

FM2026/151

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan arbejde for, at plejebørn får samme mulighed for ferie og familieliv som andre børn

(Medlem af Inatsisartut Pipaluk Olsen, Demokraatit)

Først vil vi takke Pipaluk Olsen fra Demokraatit for at have fremlagt et forespørgselsbaseret debatoplæg om et vigtigt emne, der vedrører menneskers hverdag.

Indledningsvis vil vi fra Siumut sige, at vi støtter brugen af plejefamilier. De skaber tryghed, stabilitet og omsorg blandt børn i samfundet med særlige behov. Det er et ansvar, der er ærefuldt og kræver gode rammer.

Vi er enige i, at familieliv ikke kun handler om struktur i hverdagen, men også indeholder fælles oplevelser. Ferier har en vigtig rolle i at styrke relationer og skabe tilknytning – især for børn, der har oplevet omsorgssvigt og ustabilitet. Derfor er det også meget vigtigt, hvordan vi som samfund sikrer, at plejebørn får de samme muligheder som andre børn.

Siumuts grundlæggende holdning er, at alle børn i Grønland skal have lige muligheder for et godt liv, uanset deres opvækstforhold og uanset hvor i landet de bor. De nuværende forskelle mellem kommunerne i forvaltningen giver anledning til bekymring. Når muligheder afgøres ud fra, hvor barnet bor, og ikke ud fra barnets behov, er det problematisk. I alle kommuner findes der mulighed for at ansøge om rejser til Danmark, men betingelserne varierer fra kommune til kommune afhængigt af økonomi.

Siumut mener dog, at løsninger skal findes med omtanke. En landsdækkende ordning for ferierejser er interessant og har gode intentioner. Samtidig rejser den spørgsmål som prioritering af økonomiske midler, kommunernes situation samt behovet for fleksibilitet i den enkelte sag, ligesom det bør undersøges, om kommunerne anvender deres tilskud til det tilsigtede formål. Vi skal sikre, at en ordning bliver en mulighed, der tager udgangspunkt i barnets behov og kan anvendes fleksibelt. Hvis et barn for eksempel skal anbringes i en døgninstitution, mens plejefamilien er på ferie, er det ikke nødvendigvis i overensstemmelse med barnets tryghed og behov. Hvis begrundelsen er, at tilskuddet til ferierejser er for stort, må udgifterne til døgnanbringelse også sammenlignes, og det kan vise sig, at de ikke er mindre.

Derfor ser Siumut det som positivt, at arbejdet med at skabe mere ensartede rammer mellem kommunerne fortsættes. Dette kan for eksempel ske gennem nationale retningslinjer eller minimumskrav, som sikrer, at alle børn får mulighed for ferie og familieliv.

Vi mener også, at det er vigtigt, at kommuner og plejefamilier inddrages i arbejdet. De har stor viden om daglig praksis og ved, hvor behovene er størst. Samtidig skal vi have et klart overblik over de økonomiske konsekvenser og sikre, at midlerne anvendes dér, hvor de gavner børn mest.

Afslutningsvis vil vi fra Siumut understrege, at det ikke blot handler om ferie, men om børns trivsel, tilknytning og lige muligheder i livet. Det er et fælles ansvar for os alle.

Vi håber på en god debat og et fortsat samarbejde om løsninger, der kan forbedre forholdene for plejebørn og plejefamilier i hele landet. Erik Jensen, Siumut